

Sygn. akt VII Ka 299/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Hryniewicz

Sędziowie: SSO Magdalena Chudy (spr.)

SSO Dorota Lutostańska

Protokolant: st.sekr.sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale oskarżyciela Urzędu Celnego w O. reprezentowanego przez funkcjonariusza celnego Andrzeja Mościbrockiego

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014r.

sprawy oskarżonego M. G. o przestępstwo z art. 54kks w zb. z art. 65§4kks w zb. z art. 91§4kks w zw. z art. 7§1kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 17 stycznia 2014r. sygn. akt II W 147/13

Orzeka:

I zaskarżony wyrok zmienia w ten tylko sposób, iż orzeczoną wobec oskarżonego M. G. karę grzywny łagodzi do 1000 zł (jednego tysiąca złotych)

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za obie instancje.

UZASADNIENIE

M. G. został oskarżony o to, że: w dniu 06.09.2013 r. w O. przy zbiegu ulic (...) przeniósł wyroby akcyzowe importowane bez przedstawienia organowi celnemu, bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy i nieoznaczone jednostkowymi cenami detalicznymi w postaci 42 paczek po 20 sztuk papierosów różnych marek, od którego to towaru należny był podatek VAT w kwocie 152,00 zł., podatek akcyzowy w kwocie 589,00 zł. oraz cło w kwocie 26,00 zł.,

- tj. o wykroczenie skarbowe z art. 54§3 kks w zb. z art. 65§4 kks w zb. z art. 91§4 kks w zw. z art. 7§1 kks

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 17 stycznia 2014 r. w sprawie IIW 147/13 orzekł:

I. oskarżonego **M. G.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia skarbowego i za to z mocy art. 54§3 kks w zb. z art. 65§4 kks w zb. z art. 91§4 kks w zw. z art. 7§1 kks skazał go, a na podstawie art. 65§4 kks w zw. z art. 7§2 kks wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 2.000 (dwa tysiące) złotych;

II. na podstawie art. 49§1 i 3 kks w zw. z art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 30§1 kks w zw. z art. 31§6 i 7 kks orzekł przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci 42 paczek po 20 papierosów różnych marek przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w O. do sprawy (...) a kosztami ich zniszczenia obciąża oskarżonego;

III. na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwolnił oskarżonego z kosztów sądowych w całości.

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżony.

Apelujący zaskarżył orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny. Autor apelacji wyrokowi zarzucił rażącą niewspółmierność kary grzywny. W oparciu o powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez wymierzenie mu kary łagodniejszej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego na uwzględnienie zasługuje.

Nie jest pozbawiony jest bowiem racji zarzut apelującego o rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec niego kary grzywny.

W tym miejscu, celem jedynie przypomnienia stwierdzić należy, że rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary zachodzi wtedy, gdy suma zastosowanych kar i środków karnych za przypisane przestępstwa czy wykroczenia nie uwzględnia należyście stopnia społecznej szkodliwości czynów, stopnia winy oraz nie realizuje określonych w art. 53§7 k.k.s. celów kary. Na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiary kary, ale o różnicę ocen zasadniczej natury. Kara rażąco niewspółmierna to kara, której w realiach konkretnej sprawy nie sposób zaakceptować.

Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Podnieść należy, iż przy określeniu kary grzywny Sąd winien szczególnie wnikliwie rozważyć sytuację osobistą i majątkową oskarżonego. Podnieść należy, iż w chwili obecnej oskarżony nie pracuje. Nie pracuje również jego żona. Jego źródłem utrzymania są prace dorywcze, korzysta ze świadczeń socjalnych.

Zdaniem Sądu Okręgowego wymierzona oskarżonemu przez Sąd I instancji kara grzywny była zbyt surowa, jeśli zważy się na podane wyżej okoliczności. Podnieść należy, iż oskarżony był w przeszłości karany sędownie jednak większość kar majątkowych orzekanych w poprzednich sprawach był wykonywana w formie zastępczej. Oskarżony jest osobą schorowaną i musi poważne kwoty przeznaczać na leczenie.

Powyższe okoliczności pozwalają na uznanie, iż posiada bardzo trudną sytuacją majątkową. Istotne również jest, iż wysokość należności publicznoprawnych uszczuplonych przez oskarżonego nie była znaczna

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy dokonał obniżenia orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny do kwoty 1000 zł. Sąd Okręgowy uznał, iż wymierzona w tym wymiarze wobec oskarżonego kara spełni względem niego swe cele wychowawcze i zapobiegawcze i będzie dla niego wystarczającą dolegliwością ekonomiczną za popełnione wykroczenie skarbowe w pozostałej części zaskarżony wyrok uznając za słuszny utrzymał go w mocy. (art. 437§1 i 2 k.p.k.).

O kosztach sądowych za postępowanie Sąd odwoławczy rozstrzygnął na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art.113§1k.k.s w zw. z art.17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U nr.49 poz.223 z 1983 r. z późn. Zm.) mając na uwadze sytuację osobistą i majątkową oskarżonego.